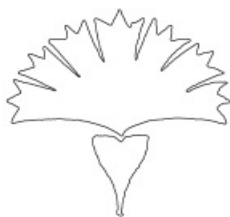

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Μάιος 2012

αρ. φύλλου 144

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@otenet.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ, ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΑΝΤΙΚΑΤΟΧΙΚΑ **Το ΑΣΚΕ δε συμμετέχει στις εκλογές της 17^{ης} Ιουνίου**

Στις 6 Μαΐου ο ελληνικός λαός απαίτησε την καταγγελία του μνημονίου. Το ΑΣΚΕ, παρότι δεν μπόρεσε για οικονομικούς λόγους να συμμετάσχει στις εκλογές, συστρατεύτηκε στην απαίτηση αυτή. Την ψήφο της 6^{ης} Μαΐου όλοι είναι υποχρεωμένοι να λάβουν υπόψη τους. Κάποιοι υποδύονται τους όψιμους αντιμνημονιακούς. Στις εκλογές αυτές, επίσης, απεκαλύφθησαν και καταδικάστηκαν ανίερες συνεργασίες, που αποσκοπούσαν σε ιδιοτελείς σκοπούς.

Στις εκλογές της 17^{ης} Ιουνίου αναζητείται ο άλλος δρόμος. Οι δυνάμεις του γερμανικού ευρώ συσπειρώνονται και μεθοδεύουν την εγκατάσταση μιας κυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ. Κύριοι στόχοι τους είναι να ισχυροποιήσουν το ευρώ, ν' αρπάξουν το δημόσιο πλούτο μας, να καθιερώσουν μισθούς πείνας και να εξαθλιώσουν πλήρως τον ελληνικό λαό. Από την άλλη πλευρά, οι δυνάμεις του δολαρίου προσπαθούν ν' αποδυναμώσουν το ευρώ και να διευρύνουν την επιρροή τους στην Ελλάδα, κυρίως μέσω των αντιμνημονιακών κομμάτων, πρωτίστως του ΣΥΡΙΖΑ. Κύριος στόχος τους είναι να προωθήσουν τα γεωστρατηγικά τους σχέδια στην περιοχή μας, επιβάλλοντας απαράδεκτες παραχωρήσεις στα εθνικά μας θέματα και, τελικά, τη διά-

λυση του κράτους και της κοινωνίας μας, χρησιμοποιώντας τα εκατομμύρια των λαθρομεταναστών. Η συνήθης κατάληξη τέτοιων διαγκωνισμών είναι ένας μεταξύ τους συμβιβασμός, με ολέθρια αποτελέσματα για την πατρίδα μας.

Σ' αυτές τις δύσκολες συνθήκες, αυτό που έχει ανάγκη ο τόπος μας είναι μια πολιτική απελευθέρωσης, η οποία όμως δεν προτείνεται από καμιά από τις κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις και την οποία θα ήθελε να προτείνει και μέσω των εκλογών της 17^{ης} Ιουνίου το ΑΣΚΕ. Δυστυχώς, ούτε σ' αυτές τις εκλογές το ΑΣΚΕ θα μπορέσει να συμμετάσχει, όπως και άλλες δυνάμεις που κινούνται στη γραμμή της απελευθέρωσης, πάλι για οικονομικούς λόγους. Στο μικρό χρονικό διάστημα που διαθέταμε, ζητήσαμε τη συνδρομή όλων των μελών και φίλων. Παρά τη συγκινητική και δυσανάλογη προς τις δυνατότητές τους προσφορά πολλών, παλαιών και νέων, κάποιοι δεν ανταποκρίθηκαν, άλλοι γιατί δε μπόρεσαν, άλλοι γιατί δε θέλησαν.

Θεωρούμε την απουσία μας στις 17 Ιουνίου σημαντική. Το χρέος μας, όμως, πάλι θα το πράξουμε. Χωρίς αυταπάτες, ψηφίζουμε θετικά, όχι αποχή, όχι άκυρο ή λευκό, ψηφίζουμε ό,τι θεωρεί ο καθένας μας ότι συμβάλλει περισσότερο στην απελευθέρωση από τη νέα κατοχή ή, τουλάχιστον, ότι συμβάλλει λιγότερο στην παράταση και ολοκλήρωσή της.

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΚΑΙ **Ο ΝΕΟΣ ΔΙΚΟΜΜΑΤΙΣΜΟΣ**

Την ώρα που γράφεται το άρθρο αυτό μόλις αρχίζει επισήμως η προεκλογική περίοδος για τις εκλογές της 17^{ης} Ιουνίου, δε γνωρίζουμε ποιες εντυπώσεις θα δημιουργηθούν κατά τη διάρκειά της και, φυσικά, δεν μπορούμε να προβλέψουμε το αποτέλεσμα των εκλογών. Αυτό, όμως, που μπορούμε να κατανοήσουμε είναι ποιο πολιτικό σκηνικό προετοιμάζεται στο παρασκήνιο από τις δυνάμεις της νέας κατοχής, ώστε να μπορέσουν να παρατείνουν και να ολοκληρώσουν την κυριαρχία τους στη χώρα μας.

(συνέχεια στη σελ. 2)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Αφού, δυστυχώς, το ΑΣΚΕ δεν μπόρεσε να πάρει μέρος στις εκλογές και δε θα αξιοποιήσουμε τον τηλεοπτικό χρόνο της κρατικής τηλεόρασης, θεωρούμε αναγκαία μια συζήτηση με τους φίλους του ΑΣΚΕ πριν από τις εκλογές, για να ενημερώσουμε και να εξηγήσουμε τις θέσεις μας πιο αναλυτικά και να ακούσουμε τις απόψεις όλων.

Γι' αυτό καλούμε τους φίλους του ΑΣΚΕ στα γραφεία μας

την Κυριακή 10 Ιουνίου στις 6.30 μ.μ.

Ετοιμάζουν τη νέα κυβέρνηση της νέας κατοχής

Αφού το ΠΑΣΟΚ προσέφερε στους ξένους προστάτες του τα δύο μνημόνια, που κατέστρεψαν τη χώρα μας, τιμωρήθηκε με την εκλογική του καταβάρθρωση. Δεν τιμωρήθηκαν ακόμη οι πρωταίτιοι για την εσχάτη προδοσία τους. Υπ' αυτές τις συνθήκες δεν μπορεί πλέον το ΠΑΣΟΚ να αποτελέσει την κύρια δύναμη μιας κατοχικής κυβέρνησης. Μπορεί ν' αποτελέσει μόνο το αναγκαίο συμπλήρωμα.

Έτσι ήρθε η ώρα της Ν.Δ., με τις εξής προϋποθέσεις: α) να ενισχυθεί εκλογικά, ώστε όχι μόνο να είναι πρώτο κόμμα, αλλά να έχει και σημαντική διαφορά 4-5 μονάδων από το δεύτερο, για να μην αποτελεί τόσο μεγάλη πρόκληση το μπόνους των 50 εδρών και να υπάρχει η στοιχειώδης πολιτική και ηθική νομιμοποίηση, β) να ολοκληρωθεί ο έλεγχος του κόμματος από τις δυνάμεις του νεοφιλελευθερισμού. Οι δύο αυτοί στόχοι προωθούνται με τις προσχωρήσεις στη Ν.Δ. της Ντόρας, τ. βουλευτών του ΛΑΟΣ και άλλων, καθώς και με την πολύπλευρη στήριξη όλων των καθεστωτικών μηχανισμών, στήριξη που είχε σκανδαλωδώς δοθεί στο παρελθόν στο Σημίτη και το Γιωργάκη. Ερώτημα παραμένει για ποιο λόγο ο Α. Σαμαράς δέχτηκε «ο εξευτελισμός του να είναι τέλειος».

Με δεδομένα ότι το ποσοστό της Ν.Δ δε θα είναι μεγάλο και ότι αναμένεται κλιμάκωση της κοινωνικής αναστάτωσης με τα νέα μέτρα, για να σταθεί η επόμενη κυβέρνηση, έστω για κάποιο χρονικό διάστημα, χρειάζεται ευρύτερη στήριξη. Αυτή τη στήριξη φαίνεται ότι θα προσφέρουν το ΠΑΣΟΚ και η ΔΗΜΑΡ, ίσως και η συμμαχία Μάνου-Τζήμερου, εφ' όσον εκπροσωπηθεί στη Βουλή. Με μια τέτοια κυβέρνηση, που θα εκφράζει βασικά τα συμφέροντα του γερμανικού ευρώ (βλ. άλλο άρθρο), θα προσπαθήσουν να παρατείνουν και να ολοκληρώσουν τη νέα κατοχή.

Ο χαρακτήρας της νέας κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης

Ο ΣΥΡΙΖΑ σχεδιάζεται να βρίσκεται στη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης και μάλλον έχει αποδεχθεί αυτό το ρόλο, παρά τις διακηρύξεις για διεκδίκηση της εξουσίας. Μετά την παταγώδη αποτυχία των μνημονίων και την εξέγερση του κόσμου, τους ήταν αδύνατο ν' αποτρέψουν τη στροφή του εκλογικού σώματος προς τ' αριστερά. Ήσαν, λοιπόν, υποχρεωμένοι ν' αποδεχθούν ένα πιο σημαντικό θεσμικό ρόλο για την αριστερά, φροντίζοντας συγχρόνως να πρόκειται για μια

αριστερά που δε θα τους απειλεί. Ο χώρος της ανανεωτικής αριστεράς εδώ και πολλά χρόνια μεταλλάσσεται διαρκώς, αποβάλλει τα αντισυστημικά, πατριωτικά και δημοκρατικά χαρακτηριστικά του και υποστηρίζει σταθερά την κυριότερη συστημική επιλογή, την παραμονή στην Ε.Ε. και το ευρώ. Τροφοδοτεί συνεχώς με ηγετικά του στελέχη τους μηχανισμούς που θα έπρεπε να πολεμά, π.χ. Δαμανάκη. Με την τοποθέτηση του Α. Τσίπρα στη θέση του προέδρου και τη διαμόρφωση της νέας ηγετικής ομάδας προσφέρει και συγκεκριμένες εξυπηρετήσεις στους υπερατλαντικούς σχεδιασμούς, π.χ. στην ακύρωση των συμφωνιών με τη Ρωσία με τη φθορά του Καραμανλή. [Στο διαδίκτυο κυκλοφορεί από στρατηγό ε.α., χωρίς αντίλογο μέχρι στιγμής, ότι το «Δεκέμβρη 2008» οργάνωσε και καθοδήγησε από νοικιασμένο διαμέρισμα του Κολωνακίου ο ελληνοαμερικανός πράκτορας Γκρέγκορι Πάπας, μέλος της ομάδας του Άλεξ Ρόντος.]

Η ανανεωτική αριστερά, λοιπόν, μπορεί να τους προσφέρει όχι μόνο το αναγκαίο κυβερνητικό συμπλήρωμα (ΔΗΜΑΡ), αλλά και μια αξιωματική αντιπολίτευση (ΣΥΡΙΖΑ) που να μην τους απειλεί. Αυτό το τελευταίο, βέβαια, έχει μεγάλο ρίσκο, για δύο λόγους: α) Παρά τη μετάλλαξη όλου του χώρου, παραμένουν στο ΣΥΝ άνθρωποι που δεν έχουν σκοπό να πουλήσουν την ψυχή τους. Δε μιλάμε για τους «υπερεπαναστάτες» κάποιων συνιστωσών, που τους έχουν στο τσεπάκι τους. Εννοούμε κυρίως τα στελέχη του Αριστερού Ρεύματος, που όμως πολύ αμφιβάλλουμε αν ποτέ θα έρθουν σε ρήξη με μια ηγεσία που αποκαλύπτεται σαφώς ως συστημική. Ανεξήγητο είναι ότι πριν από την αποχώρηση της δεξιάς πτέρυγας ήσαν πλειοψηφία, ενώ μετά έγιναν μειοψηφία. β) Με τα νέα μέτρα οι λαϊκές αντιδράσεις θα κλιμακωθούν και θα επηρεάσουν κομματικές οργανώσεις, συνδικαλιστές, βουλευτές κ.λπ. του ΣΥΡΙΖΑ, όπως συνέβη και με τη Ν.Δ. και το ΠΑΣΟΚ. [Για τα άλλα κόμματα βλ. σελ.4-6.]

Επαναλαμβάνουμε ότι όλα τα παραπάνω αποτελούν σχεδιασμούς, οι οποίοι ίσως βγουν, αλλά δεν αποκλείεται κι ένα απρόβλεπτο εκλογικό αποτέλεσμα, όπως αυτό της 6^{ης} Μαΐου, λόγω της αυξανόμενης και όχι μειούμενης (όπως ήλπιζαν) οργής του κόσμου, που μπορεί να οδηγήσει σε τυφλές αντιδράσεις.

Η πολιτική της απελευθέρωσης και το ΑΣΚΕ

Εφ' όσον παραμένουμε υπό την κατοχή «εταίρων» και «συμμάχων» το μέλλον μας είναι ζοφερό. Η οικονομική ανόρθωση δε θα έρθει ποτέ. Μόνο κάποια πρόσκαιρα μέτρα ίσως πάρουν, που θα καλλιεργούν →

ψευδαισθήσεις, όταν βλέπουν ότι χάνουν τον έλεγχο, ώστε να κερδίζουν χρόνο. Συγχρόνως απειλείται η (όση απέμεινε) εθνική κυριαρχία και η εδαφική μας ακεραιότητα. Η πυριτιδαποθήκη των εκατομμυρίων λαθρομεταναστών οποιαδήποτε στιγμή μπορεί να εκραγεί και ήδη είχαμε τις πρώτες προειδοποιήσεις στην Πάτρα και στην Αθήνα.

Η πατρίδα μας έχει ανάγκη από μια ριζική αλλαγή, από μια πολιτική απελευθέρωσης, τους βασικούς άξονες της οποίας έχουμε πολλές φορές εξηγήσει. Αυτή την πολιτική δεν μπορεί και ποτέ δε θέλησε να εκφράσει μόνο του το ΑΣΚΕ. Ειδικά το τελευταίο βμηνο έχουμε εντείνει τις προσπάθειές μας για σύγκλιση και συνεργασία, βασισμένη σε καθαρές θέσεις και καθαρά πρόσωπα, με συλλογικότητες και πολίτες που τους εμπιστευόμαστε ότι δε θα στρίψουν στην επόμενη γωνία.

Έτσι και για τις εκλογές της 17^{ης} Ιουνίου απευθυνθήκαμε για εκλογική συνεργασία σε φίλους και συναγωνιστές, με τους οποίους πορευόμαστε μαζί σε διάφορες πρωτοβουλίες ή μας συνδέουν παλαιότεροι κοινοί αγώνες. Πέρα από τις άλλες

δυσκολίες, που κανείς δεν παραγνωρίζει, οι περισσότεροι θεώρησαν ότι η έλλειψη οικονομικών πόρων καθιστά ανέφικτο το εγχείρημα. Μετά απ' όλ' αυτά η τελευταία προσπάθεια του ΑΣΚΕ ήταν να επιχειρήσουμε την αυτόνομη συμβολική μας συμμετοχή, με έναν υποψήφιο σε κάθε εκλογική περιφέρεια, ώστε να μην απουσιάσει από τις εκλογές η πολιτική μας πρόταση. Όπως αναφέρουμε και στην ανακοίνωση, ούτε αυτό κατέστη δυνατό.

Είναι προφανές ότι αυτή η αδυναμία έκφρασης στις εκλογές κάνει ακόμη πιο δύσκολη την προσπάθεια και του ΑΣΚΕ και όλων των δυνάμεων που κινούνται στη γραμμή της απελευθέρωσης. Με δεδομένο ότι ούτε το ΑΣΚΕ ούτε οι φίλοι και συναγωνιστές μας πρόκειται να αναζητήσουμε ποτέ στήριξη από οικονομικά ισχυρούς ή κέντρα που βυσοδομούν κατά της πατρίδας μας, ούτε να στεγαστούμε σε προσοδοφόρους συνασπισμούς, δεν υπάρχει άλλος δρόμος απ' αυτόν που ακολουθούμε, δρόμος στον οποίο θέλουμε και ζητούμε να πορευτούμε με πολλούς άλλους μαζί, κυρίως από τη νέα γενιά.

Πώς πληρώσαμε το ομόλογο των 436 εκ. ευρώ:

Πού βρέθηκαν τα 436 εκατομμύρια ευρώ και πληρώσαμε το ομόλογο (που δεν είχε κουρευτεί) με λήξη 15/5/2012; Το Φεβρουάριο οι Παπαδήμος, Βενιζέλος, Σαμαράς, Καρατζαφέρης άρπαξαν άλλα 325 εκατομμύρια ευρώ από τους συνταξιούχους, κόβοντας συντάξεις (για 4^η φορά), προνοιακά επιδόματα, φάρμακα κ.λπ. Αλλά αυτά τα χρήματα δε φτάνουν. Πού βρέθηκαν ξαφνικά τα υπόλοιπα, και μάλιστα τη στιγμή που οι ξένοι τοκογλύφοι παρακρατούσαν αυθαίρετα, παραβιάζοντας τη δική τους δανειακή σύμβαση, 1 δισ. από τα 5,2 δισ. ευρώ της δόσης, τα οποία προορίζονταν για αποπληρωμή ομολόγων που έχει η ΕΚΤ και τα οποία επίσης δεν υπήχθησαν στο κούρεμα;

Το ομόλογο αυτό είχε αγορασθεί στο 50% έως 60% της ονομαστικής αξίας του από ένα κερδοσκοπικό κεφάλαιο των υπερπόντιων βρετανικών νησιών Κέιμαν, του Αμερικανού Κένεθ Ντάρτ, που αποκόμισε τεράστιο κέρδος από τις σάρκες μας. Αυτά τα σαρκοβόρα αγοράζουν ομόλογα χωρών υπό χρεοκοπία με καθεστώς ξένου δικαίου, στο 20% έως 50% της ονομαστικής αξίας και μετά, αν δεν πληρωθούν στο άρτιο, διεκδικούν σε ξένα δικαστήρια υπέρογκες αποζημιώσεις. Αυτό έκαναν με την Αργεντινή, ζητώντας από τα αμερικανικά δικαστήρια το ποσό των 2 δισ. δολαρίων ως αποζημίωση για μη αποπληρωμή ομολόγων.

Ενώ μας βομβαρδίζουν καθημερινά με ψέματα ότι μετά τον Ιούνιο δε θα υπάρχουν μισθοί και συντάξεις, ο πανταχού παρών Παπαδήμος

εισηγήθηκε να πληρωθεί αυτό το ομόλογο, που υπόκειται στο αγγλικό δίκαιο, για να μη θεωρηθεί τάχα ως χρεοκοπία. Σύμφωνα με διαρροές διαλόγων στον τύπο, που δε διαψεύστηκαν, οι Σαμαράς και Τσίπρας αποδέχθηκαν την «εισήγηση» Παπαδήμου, χωρίς να ρωτήσουν δημόσια πού βρέθηκαν τα χρήματα. «Διαφώνησε» αυτός που κούρεψε εν μιά νυκτί ασφαλιστικά ταμεία, νοσοκομεία, πανεπιστήμια, μικροομολογιούχους και τους άφησε με το 20% της περιουσίας τους, που θα μπορούν να το εισπράξουν μετά από 20-30 χρόνια!

Βενιζέλος: «Ο Παπαδήμος θέλει να πληρώσει το ομόλογο και εγώ του λέω να μην το πληρώσει.»

Τσίπρας: «Αυτό που λέτε δεν είναι μονομερής ενέργεια; Δε θα προκαλέσει πιστωτικό γεγονός;»

Το λιμάνι της Μυτιλήνης

Ο Πέτρος Αλιβιζάτος, στέλεχος της Ν.Δ., υφυπουργός Τουρισμού, πρόλαβε λίγες μέρες πριν από τις εκλογές της 6^{ης} Μαΐου να παραχωρήσει για 40 χρόνια(!) τη μαρίνα του λιμανιού της Μυτιλήνης στον Τούρκο μεγαλοεπιχειρηματία Ραχμί Κοτς, με μίσθωμα 250.000 ευρώ ετησίως. Ο Κοτς είναι, μεταξύ άλλων, μέλος του Δ.Σ. της JP Morgan και της Οργανωτικής Επιτροπής της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ.

Το γεγονός ότι ακριβώς απέναντι βρίσκεται βάση τουρκικών αποβατικών δε φαίνεται να ανησύχησε τον κ. Αλιβιζάτο! Τι έχει απομείνει άραγε από τον πατριωτισμό του κ. Σαμαρά;

Η λαϊκή ετυμηγορία της 6^{ης} Μαΐου
ΠΕΡΗΦΑΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΔΥΝΑΣΤΕΣ

Εντολή για καταγγελία των μνημονίων

Η θέση του ΑΣΚΕ για το εκλογικό αποτέλεσμα εκφράστηκε το βράδυ των εκλογών με την εξής ανακοίνωση:

«Ο ελληνικός λαός έδωσε σήμερα με την ψήφο του μια περήφανη απάντηση στους ξένους δυνάστες-τοκογλύφους, στους εκβιασμούς τους και στα ελληνόφωνα φερέφωνα τους, πολιτικούς, ΜΜΕ κ.λπ. Το ΑΣΚΕ χαιρετίζει το εκλογικό αποτέλεσμα και τις πολιτικές δυνάμεις που συνέβαλαν στην καταδίκη των μνημονίων. Στην καταδίκη αυτή συνέβαλε και το ΑΣΚΕ, με τις μικρές του δυνάμεις, παρότι δε συμμετέσχε στις εκλογές.

Το καθεστώς κατοχής που επέβαλαν στην πατρίδα μας δεν είναι αποδεκτό πλέον και η πολιτική των μνημονίων δεν μπορεί να συνεχιστεί. Όποια κυβέρνηση κι αν σχηματίσουν, με τη βοήθεια του άκρως αντιδημοκρατικού εκλογικού συστήματος, θα είναι μια κυβέρνηση μειοψηφίας, που σύντομα θα καταρρεύσει. Οι συνένοχοι της κατοχής πρέπει να οδηγηθούν στη Δικαιοσύνη.

Τώρα το ερώτημα είναι όχι τι δε θέλει ο ελληνικός λαός, αλλά τι θέλει. Ποιες είναι οι βασικές θέσεις πάνω στις οποίες μπορεί να στηριχθεί μια πολιτική απελευθέρωσης; Το ΑΣΚΕ θεωρεί ότι μέσα στα πλαίσια της Ε.Ε. δεν υπάρχει καμιά δυνατότητα άσκησης φιλολαϊκής πολιτικής. Μόνο βελτιώσεις οριακές και εφήμερες είναι πιθανές, σε μια πορεία που οδηγεί εκ του ασφαλούς προς την καταστροφή. Αυτή η πορεία δεν ανακόπτεται ακόμη κι αν η λαϊκή ετυμηγορία προστάξει την ανακοπή της, όπως αποδείχθηκε και με τα δημοψηφίσματα στη Γαλλία και την Ολλανδία για το Ευρωσύνταγμα. Δημοκρατία και Ε.Ε. είναι έννοιες ασυμβίβαστες.

Το ΑΣΚΕ θεωρεί ότι μια πολιτική απελευθέρωσης πρέπει να στηρίζεται στην αποχώρηση από την Ε.Ε. και όλους τους λεόντειους οργανισμούς, στον έλεγχο της παραγωγής και των προϊόντων της από την κοινωνία, στην ανάπτυξη της χώρας με την αξιοποίηση όλων των πλουτοπαραγωγικών της πηγών, στη διεύρυνση και εμβάθυνση της δημοκρατίας, στη διαφύλαξη της εθνικής μας ακεραιότητας, στην επαναπροώθηση των λαθρομεταναστών πλην των πραγματικών πολιτικών προσφύγων και στην προάσπιση και ανάπτυξη του πολιτισμού μας. Αυτή την πολιτική δεν μπόρεσε να προβάλει και μέσω των εκλογών το ΑΣΚΕ, αφού δεν μπόρεσε να ανταποκριθεί στις οικονομικές απαιτήσεις για τη συμμετοχή του. Πιστεύουμε ότι αυτό θα το κάνουμε στις επόμενες εκλογές, που δε θ' αργήσουν, με τη βοήθεια όλων των φίλων μας, που γίνονται συνεχώς περισσότεροι.»

Προσπάθεια τρομοκράτησης

Ο ελληνικός λαός ψήφισε κάτω από τις αφόρητες απειλές του κάθε κ. Σόιμπλε, ακόμη και την παραμονή των εκλογών, ότι ψήφος στα αντιμνημονιακά κόμματα σημαίνει αδυναμία του κράτους να πληρώσει μισθούς και συντάξεις κ.λπ. Η απόρριψη, λοιπόν, των μνημονίων θα ήταν σε συντριπτικό ποσοστό, αν η ψήφος ήταν ελεύθερη. Σημαντικό είναι ότι μεγάλο μέρος του εκλογικού σώματος καταδίκασε τα μνημόνια, παρότι είχε πειστεί από την πλύση εγκεφάλου ότι οι μισθοί και οι συντάξεις πληρώνονται από τα δάνεια των τοκογλύφων και δεν ξέρει ότι πληρώνονται από άλλα έσοδα του ελληνικού κράτους και δεν κινδυνεύουν από τη μη εκταμίευση κάποιας δόσης.

Θεωρούμε ότι η λαϊκή ετυμηγορία της 6^{ης} Μαΐου είχε τα χαρακτηριστικά Εθνικής Αντίστασης και θα καταγραφεί ως ιστορικής σημασίας. Βεβαίως, τα προγράμματα των αντιμνημονιακών κομμάτων, και μάλιστα του ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξάρτητων Ελλήνων, που πήραν και τις περισσότερες ψήφους, δεν οδηγούν στην απελευθέρωση, αφού δεν προβλέπουν το βασικό: την αποχώρηση από την Ε.Ε. και το ευρώ της. Το εκλογικό αποτέλεσμα, όμως, ανοίγει όλα τα θέματα, ξαναζωντανεύει την ελπίδα ότι οι ξένοι δυνάστες δεν είναι παντοδύναμοι, ότι μπορούμε μόνοι μας να καθορίσουμε την τύχη μας.

Το ΑΣΚΕ, θυμίζουμε, προέτρεψε τα μέλη και τους φίλους του να ψηφίσουν οποιοδήποτε αντιμνημονιακό κόμμα (πλην ακροδεξιάς, φυσικά), παρά τις μεγάλες διαφορές που έχει με όλ' αυτά. Πρέπει να παραδεχθούμε ότι χρειάστηκε μεγάλη προσπάθεια, για να πειστούν κάποιοι φίλοι, που δεν έχουν τακτική επαφή με το κόμμα, να μην επιλέξουν το λευκό ή την αποχή.

Η συντριβή της Ν.Δ.

Ο Α. Σαμαράς είχε τη δυνατότητα, αν παρέμενε συνεπής στην αντιμνημονιακή του στάση, να είναι σήμερα ο αδιαμφισβήτητος πρωθυπουργός της χώρας. Εξηγήσαμε σε προηγούμενα φύλλα μας για ποιους λόγους αυτό δεν μπορούσε να το κάνει. Από τη στιγμή που μπήκε στην κυβέρνηση Παπαδήμου τον πήρε η κάτω βόλτα. Υπερψήφισε το δεύτερο μνημόνιο, είναι έτοιμος να ψηφίσει και το τρίτο, επιτίθεται με φανατισμό εναντίον κάθε αντιμνημονιακού, καμαρώνει που πήγαν στη Ν.Δ. ο Άδωνις και ο Βορίδης(!), επικράτησαν στο κόμμα του οι νεοφιλελεύθεροι (ο Κυριάκος Μητσοτάκης και ο Χατζηδάκης πρώτοι στη Β' Αθήνας) και κατάντησε να παρακαλεί τον Καρατζαφέρη, τη

Ντόρα και το Μάνο να επιστρέψουν στη Ν.Δ. Είχαμε γράψει πριν από τις εκλογές ότι με την κωλοτούμπα του μειώνει τις πιθανότητες να γίνει πρωθυπουργός. Τώρα αμφιβάλλουμε κατά πόσο θα μακροημερεύσει ακόμη και ως αρχηγός της Ν.Δ.

Η επιτυχία του ΣΥΡΙΖΑ

Από τη στιγμή που η ΔΗΜΑΡ κρατούσε μια μεσοβέζικη στάση για το μνημόνιο και το ΚΚΕ αδιαφορούσε για το δράμα του ελληνικού λαού, ήταν βέβαιο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα κέρδιζε τις εντυπώσεις στην προεκλογική περίοδο και τη μερίδα του λέοντος από τις απώλειες κυρίως του ΠΑΣΟΚ, αλλά και της Ν.Δ. Το ΑΣΚΕ πιστεύει ότι στα πλαίσια του ΣΥΡΙΖΑ υπάρχουν δυνάμεις που κινούνται στη λογική της απελευθέρωσης (ευχάριστο ότι εμφανίστηκαν και ελληνικές σημαίες στις συγκεντρώσεις του), αλλά η σαφής πλειοψηφία είναι συστημική: καμιά αναφορά στο ενδεχόμενο αποχώρησης από την Ε.Ε. (ούτε καν από το ευρώ), ούτε καν να πουν ότι και να φύγουμε δε χάλασε ο κόσμος(!), απαράδεκτη στάση στο ζήτημα των λαθρομεταναστών και στα εθνικά θέματα. Ο υποψήφιος του ΣΥΡΙΖΑ πήρε μέρος μετεκλογικά σε εκδήλωση που διοργάνωσε το τουρκικό προξενείο στη Θράκη!

Η τιμωρία του ΠΑΣΟΚ

Το κόμμα που τιμωρήθηκε περισσότερο από τον ελληνικό λαό (και δικαίως) είναι το ΠΑΣΟΚ. Όχι μόνο πέρασε όλες τις εντολές των ξένων που κατέστρεψαν την Ελλάδα, αλλά τα στελέχη του συμπεριφέρθηκαν με τόση αλαζονεία σαν να ήσαν οι πολίτες υπήκοοί τους. Νόμιζαν οι ανόητοι και οι ανιστόρητοι ότι τους αρκούσε η εύνοια των ξένων προστατών τους και των συστημικών ΜΜΕ, για να κυβερνούν αιωνίως. Η πανωλεθρία του ΠΑΣΟΚ αναγκάζει ακόμη κι αυτούς που εξακολουθούν να υποστηρίζουν την πολιτική της υποτέλειας να είναι πιο προσεκτικοί και λιγότερο θρασεείς. Ο νέος αρχηγός, που διαδέχτηκε τον ολίγιστο προηγούμενο, προσπαθεί να συγκρατήσει όσους μπορεί στο κόμμα του, υπενθυμίζοντας ότι και ο Α. Παπανδρέου ξεκίνησε από 13%. Αλλά το ΠΑΣΟΚ τότε είχε τις πιο πατριωτικές και πιο επαναστατικές θέσεις («είστε η αριστερά της αριστεράς», είχε πει έξαλλος στη Βουλή ο θείος Καραμανλής!) και εξέφραζε το πιο ριζοσπαστικό κομμάτι της κοινωνίας, ενώ τώρα είναι το πιο δεξιό (κοινωνικά), το πιο προδοτικό (εθνικά) και υποστηρίζεται πια κυρίως από συμφεροντολόγους και υποταγμένους. Οπότε...

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες

Το ποσοστό που πήρε ο Π. Καμμένος είναι σχετικά ακόμη μεγαλύτερη επιτυχία και από του ΣΥΡΙΖΑ, αφού δε διέθετε ούτε κόμμα, ούτε ιστορία, ούτε

χρονο για να οργανωθεί. Είναι γεγονός ότι κέρδισε κι αυτός τις εντυπώσεις στην προεκλογική περίοδο. Οι συστημικοί, μέσα στον πόλεμο που του έκαναν, τον κατέταξαν δεξιότερα της Ν.Δ.(!!), χωρίς να εξηγήσουν για ποιο λόγο. Οι θέσεις του για τα εθνικά και τους λαθρομετανάστες είναι καλές, αλλά στο μείζον θέμα της Ε.Ε., θεωρεί (όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ) ότι μπορεί να υπάρξει αντιμνημονιακή πολιτική στα πλαίσια της Ε.Ε. Παρότι η πρόσφατη στάση του είναι συνεπής και μαχητική, η ιστορία πολλών στελεχών του και του ίδιου μας υποχρεώνει να είμαστε επιφυλακτικοί για το μέλλον.

Η αποτυχία και το αδιέξοδο του ΚΚΕ

Όταν ο λαός υποφέρει τα πάνδεινα από τους δυνάστες του, όταν εξεγείρεται μαζικά, όταν ανατρέπει το πολιτικό σκηνικό και το κόμμα που ισχυρίζεται ότι τον εκπροσωπεί παραμένει στάσιμο σε ψήφους, με ελάχιστη αύξηση του ποσοστού του, κάτι δεν πάει καλά. Βέβαια, για τον κομματικό μηχανισμό του ΚΚΕ και μεγάλο μέρος των οπαδών του δεν υπάρχει πρόβλημα, αλλά για όσους σκέπτονται πρόβλημα υπάρχει και, μάλιστα, μεγάλο.

Το ΚΚΕ δεν πλήρωσε τόσο την αφοσίωσή του στο σταλινικό πρότυπο, η οποία σαφώς εκφράζεται με την απόφαση του τελευταίου συνεδρίου του, γιατί αυτή την αφοσίωση επιμελώς δεν την προβάλλει. Πλήρωσε, κυρίως, τη μικροψυχία του, που φυσικά απορρέει από την ιδεολογία του, ότι κανείς άλλος δεν κάνει τίποτα καλό, άρα δεν υπάρχει κανένα περιθώριο για συνεργασία, ούτε καν για συζήτηση, με κανέναν και για τίποτα. Αλλά ο λαός υποφέρει, αναζητεί τουλάχιστον κάποια ανακούφιση και διαισθάνεται ότι το ΚΚΕ λειτουργεί αντικειμενικά ως δύναμη στασιμότητας. Εάν η γραμμή του ΚΚΕ δεν αλλάξει (και, δυστυχώς, το πιθανότερο είναι ότι δε θ' αλλάξει), τότε μάλλον η επιρροή του θα μειωθεί.

Το αδιέξοδο της ΔΗΜΑΡ

Είναι προφανές, για όσους κατανοούν στοιχειωδώς πώς παίζονται τα πολιτικά παιχνίδια, ότι η ΔΗΜΑΡ δημιουργήθηκε και ενισχύθηκε από το σύστημα, για να απορροφήσει τη δυσαρέσκεια από την πολιτική κυρίως του ΠΑΣΟΚ. Ποτέ δεν είχε τα ποσοστά μέχρι και 18% που της έδιναν οι πρώτες δημοσκοπήσεις, ήταν πάντα τουλάχιστον 10% πιο κάτω, αλλά προσπαθούσαν να δημιουργήσουν ένα αρχικό ρεύμα υπέρ αυτής και ό,τι θα απέμενε μέχρι το τέλος. Η αμφιλεγόμενη στάση που κρατά για το μνημόνιο είναι υποχρεωτικό να ξεκαθαρίσει: ή θα ταχθεί ανοιχτά με το ΠΑΣΟΚ και τη Ν.Δ., οπότε θα ενσωματωθεί και οργανωτικά στο ΠΑΣΟΚ, ή θα παραμείνει αντιμνημονιακή, οπότε δε δικαιολογείται η αποχώρηση από το ΣΥΡΙΖΑ. →

Δεν αποκλείεται ακόμη και διάσπαση του κόμματος σύντομα. Υπάρχει αμφιβολία με ποιους θα πάει η κ. Ρεπούση;

Η Χρυσή Αυγή

Όταν ένα κόμμα παίρνει 0,29% το 2009 και σε δύομισυ χρόνια παίρνει 7,5%, χωρίς στα προβλήματα που αναφέρεται (π.χ. λαθρομετανάστες) να υπάρχει αξιόλογη μεταβολή, είναι προφανές ότι το κόμμα «σπρώχτηκε» από κάποιους πολύ ισχυρούς. Όσοι παροικούν στην Ιερουσαλήμ κατανοούν η Χρυσή Αυγή «σπρώχτηκε» από αυτούς τους οποίους υποτίθεται ότι πολεμά. Αυτός είναι πάντοτε ο ρόλος της ακροδεξιάς. Πιο συγκεκριμένα, αυτοί που προσπαθούν να αντικαταστήσουν τον ελληνικό λαό μ' ένα πολυπολιτισμικό συνονθύλευμα του χεριού τους, αυτοί που μεθόδευσαν την εισβολή των λαθρομεταναστών, οι ίδιοι δημιούργησαν και τον «αντίπαλό» τους, ελεγχόμενο και απεχθή, ώστε να μη στραφεί όλος ο κόσμος εναντίον τους. Επιπλέον τους επιφυλάσσουν ρόλο και μέσα στη Βουλή, σε μια περίοδο που αναμένεται ηλεκτρισμένη, οπότε θέλουν να αποπροσανατολίσουν με την τεχνητή αντίθεση «ναζισμός ή δημοκρατία», αντί της πραγματικής «υποτέλεια ή αντίσταση στους ξένους δυνάστες». Ευλογία γι' αυτούς η Χρυσή Αυγή να βρίσκεται με το μέρος της «αντίστασης»!

Η ασφάλεια των πολιτών και η «αριστερά»

Είναι επίσης προφανές ότι το 7% του ελληνικού λαού δεν έγιναν απότομα ναζιστές. Η ψήφος στη Χρυσή Αυγή είναι μια (εντελώς άστοχη) ψήφος οργής κυρίως για την ατιμωρησία των πολιτικών και την έλλειψη προστασίας από την εγκληματικότητα. Η Χρυσή Αυγή υποκαθιστά την Αστυνομία και τη Δικαιοσύνη, ενώ σε συνθήκες πολύπλευρης κρίσης του συστήματος αυτό είναι έργο υπερκομματικών

επιτροπών περιφρούρησης, στις οποίες η αριστερά (οφείλει να) πρωτοστατεί. Αλλά η σύγχρονη ελληνική «αριστερά» στην καλύτερη περίπτωση περί άλλα τυρβάζει και στη χειρότερη είναι «αλληλέγγυα» στην Υπατία!. Και μετά φταίνε κάποιοι άλλοι για την άνοδο του νεοναζισμού!

Πάντα επικίνδυνη η Ντόρα

Η Ντόρα υποστηρίζει με συνέπεια ο,τιδήποτε βλάπτει τον ελληνικό λαό, γι' αυτό και προβάλλεται σκανδαλωδώς από τα συστημικά ΜΜΕ. Δεν είναι μόνο η απροκάλυπτη υποστήριξη των μνημονίων. Αυτό που δεν επισημάνθηκε από κανέναν «σχολιαστή» στις καθημερινές πολυλογίες τους είναι ότι, ενώ πανελλαδικά «πάτωσε» στο 2,5%, στο νομό Ροδόπης η Ντόρα πήρε 18%, δηλ. στο μουσουλμανικό πληθυσμό 30%(!), δηλ. το τουρκικό προξενείο κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια να βοηθήσει την πρώην υπουργό Εξωτερικών της Ελλάδας!

Η εξωκοινοβουλευτική αριστερά

Μέσα στις σημερινές δύσκολες για το λαό συνθήκες θα περίμενε κανείς οι πιο μαχητικές εκφράσεις της αριστεράς να ενισχυθούν. Αυτό δεν παρατηρήθηκε, κατά τη γνώμη μας για δύο λόγους: α) οι περισσότερες εκφέρουν λόγο που, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, δεν αφορά στις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας, β) λόγω του εκλογικού συστήματος, λειτούργησε η λογική της χαμένης ψήφου, γιατί οι ψηφοφόροι αγωνιούν για τη βελτίωση της ζωής τους και ήθελαν να επηρεάσουν τους συσχετισμούς και μέσα στη Βουλή, όπου παίρνονται οι αποφάσεις. Αυτό το δεύτερο θα λειτουργούσε αρνητικά και στο εκλογικό αποτέλεσμα του ΑΣΚΕ, αν παίρναμε μέρος στις εκλογές.

Προσπάθειες διαστρέβλωσης του μηνύματος της 6ης Μαΐου

Όλοι οι γνωστοί πολιτικοί λένε ότι εκφράζουν τη λαϊκή θέληση, μόνο που την ερμηνεύουν όπως τους βολεύει, κι όταν αυτό είναι δύσκολο, δε διστάζουν να λένε άλλ' αντ' άλλων.

Το μήνυμα της 6^{ης} Μαΐου ήταν σαφές: Όχι στα Μνημόνια και τις συνακόλουθες συμβάσεις εφαρμογής τους. Και τώρα όσοι τα διαμόρφωσαν και τα ψήφισαν, χωρίς μάλιστα να δηλώσουν ότι διατηρούν «επιφυλάξεις» για, έστω, τροποποιήσεις τους, εμφανίζονται ... αντιμνημονιακοί και διατείνονται ότι η λαϊκή εντολή ήταν ότι πρέπει να παραμείνουμε στην Ε.Ε. και το ευρώ της!! Έτσι, πιστεύουν, θα έχει αποτέλεσμα το δικό τους εφεύρημα, το δίλημμα «ευρώ ή χάος», για τις εκλογές της 17^{ης} Ιουνίου.

Έχουν μπροστά τους, όμως, μεγάλες δυσκολίες: Σχεδόν όλα τα κόμματα που παίρνουν μέρος στις νέες εκλογές (εκτός ΚΚΕ και κάποιων μικρότερων) ορκίζονται(!) στο όνομα της Ε.Ε. και του

ευρώ! Και έτσι το «δίλημμα» δε μπορεί να λειτουργήσει για... όλους.

Η μεγαλύτερη δυσκολία, όμως, είναι άλλη. **Τα παραπάνω «ευρωπαϊκά» κόμματα δεν ψηφίστηκαν με βάση τον ευρωπαϊσμό τους, αλλά με βάση την αντίθεσή τους στα μνημόνια και την κατοχή της χώρας** (εκτός, φυσικά, από τα λαμόγια και τους πολιτικά αφελείς) και, δυστυχώς γι' αυτούς, υπάρχουν πλήρεις αποδείξεις.

Όπου έγιναν δημοψηφίσματα για τα ευρωπαϊκά Σύμφωνα, ενώ τα κόμματα (και όλοι οι θεσμοί τους, συνδικάτα, εκκλησία κ.λπ.) «αντιπροσώπευαν» το 95% των ψήφων και ήσαν υπέρ αυτών των Συμφώνων, οι αρνητικές ψήφοι των λαών τους ήσαν από 48% έως 60%!!

Ελπίζουμε και σε ανάλογο ελληνικό δημοψήφισμα και τότε όλες οι διαστρεβλώσεις της λαϊκής θέλησης θα πάνε περίπατο.

Ο ΝΕΟΣ ΔΙΚΟΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥΣ

Όλες οι μεγάλες χώρες, όπου υπάρχει Δημοκρατία, έστω τυπικά και υπό χειραγώγηση, επιθυμούν και επιχειρούν δικομματισμό, ώστε να είναι ευκολότερα χειραγωγήσιμοι και επιδεκτικοί επιλεγμένων εκ των προτέρων ηγεσιών οι δύο πόλοι του. Έτσι μπορούν να κατευθύνουν την πλειοψηφία των πολιτών τους πότε στον ένα πόλο και πότε στον άλλο, που θα απορροφά τη δυσαρέσκεια από την πολιτική του ενός και του άλλου που «κυβερνούσε». Παραδείγματα οι ΗΠΑ, Βρετανία, Γαλλία, Γερμανία κ.λπ.

Το ίδιο, φυσικά, επιχειρούσαν και επιχειρούν στις μικρότερες χώρες, ιδιαίτερα στις χώρες τις εξαρτημένες απ' αυτές λιγότερο ή περισσότερο, όπως η Ελλάδα. Το πρόβλημα με τις εξαρτημένες χώρες είναι πως η εξάρτηση δεν είναι από μία μόνο μεγάλη ή «μεγάλη» χώρα κι έτσι και στους δύο πόλους υπάρχουν πολλαπλές επιρροές (ή και εγκάθετοι). Γι' αυτό χρειάζεται να καταφεύγουν σε συμφωνίες ποιος κάθε φορά, και ανάλογα με το συσχετισμό δυνάμεων τη συγκεκριμένη στιγμή, θα παίρνει το χρίσμα και θα εξισορροπεί τα ξένα συμφέροντα.

Εννοείται ότι υπάρχουν και οι λαοί και προσπαθούν, άλλοτε με επιτυχία και άλλοτε όχι, να προκαταλαμβάνουν τη θέλησή τους και να υπονομεύουν την εφαρμογή της, ιδιαίτερα όταν ο ένας εκ των δύο προηγούμενων πόλος καταρρέει, όπως σήμερα στην Ελλάδα.

Μεταπολιτευτικά είχε προχωρήσει με «επιτυχία» ο δικομματισμός, με τα γνωρίσματα που αναφέραμε στην αρχή. Από τη μία η φιλοευρωπαϊκή γραμμή με τη Ν.Δ. του πρώτου Καραμανλή και την καταστροφική συνέχεια με το Μητσοτάκη. Και από την άλλη με την, υποτίθεται, ελληνική γραμμή του ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου, που σιγά, σιγά διαφοροποιούνταν πότε προς την Ευρώπη (με το Σημίτη) και πότε αποκάλυπτα προς την επιθετική προς το ευρώ κ.λπ. αμερικανική πολιτική (με το Γιωργάκη).

Όταν η απειλούμενη καταστροφή (οικονομικά και εθνικά) της χώρας από το Σημίτη οδήγησε στον πόλο της Ν.Δ. με το νέο Καραμανλή, προέκυψαν νέα προβλήματα, ιδίως εθνικά και με τις ενεργειακές οδούς. Τότε επενέβησαν οι ΗΠΑ αποκάλυπτα με τις πυρκαγιές, τις καταστροφές του Δεκέμβρη του 2008 και τελικά με απόπειρες ακόμη και δολοφονιών. Τότε επέστρεψε ο πόλος του Γιωργάκη των ΗΠΑ με τα γνωστά καταστροφικά αποτελέσματα, που οδήγησαν στο σημερινό αδιέξοδο, κάτι που απαιτεί για τους ξένους νέες αναπροσαρμογές.

Έτσι δημιουργήθηκε το νέο δίπολο. Από τη μία το ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου, με τη Ν.Δ. του αποδυναμωμένου Σαμαρά, την επανεμφάνιση της Ντόρας(!) και τον εν αναμονή Κουβέλη, υπό τις ευλογίες της Ε.Ε. Και από την άλλη, μετά την αποκά-

λυση και τον εξευτελισμό του Γιωργάκη, ο προωθούμενος με κάθε τρόπο Τσίπρας του ΣΥΡΙΖΑ του επικίνδυνα πολύγλωσσου, υπό τις επευφημίες όλων των αμερικανικών εφημερίδων, τουλάχιστο.

Δεν είναι συμπαγή, βέβαια, τα δύο μέτωπα. Δυστυχώς, όμως, για μας υπερτερούν και στα δύο μπλοκ δυνάμεις (ακόμη και εγκάθετοι) εχθρικές προς τη χώρα μας, κοινωνικά και ιδίως εθνικά (Σκόπια, Αιγαίο, Θράκη, λαθρομετανάστες, ασφάλεια), που δυσκολότερα απ' ότι πρωτύτερα μπορούν να εξουδετερωθούν από ελληνικές φωνές μέσα στους δύο πόλους, λόγω της σύγχυσης και της αναταραχής που επικρατεί και που θα ενταθούν στις προσεχείς ημέρες.

Περισσότερα στοιχεία για τις εξελίξεις στο εσωτερικό των δύο μπλοκ θα μπορούσαμε να παραθέσουμε με την παρουσία μας στην κρατική τηλεόραση, αν θα μπορούσαμε να συμμετάσχουμε στις εκλογές. Αυτό, όμως, δεν κατέστη δυνατό κι έτσι απομένει μόνο η ιστοσελίδα και η προσωπική επαφή. Πάντως, ούτως ή άλλως, πριν ή μετά τις νέες εκλογές, θα υπάρξει, σίγουρα, η ελληνική αντίδραση.

Για την ... απομυθοποίηση

Αν κάποιος συμφωνεί με τις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ και τον εμπιστεύεται, καλώς τον ψήφισε και να τον ξαναψηφίσει. Να τον ψηφίσει κι αν δε συμφωνεί, αλλά τον θεωρεί καλύτερο από τα υπόλοιπα κόμματα ή, έστω, το λιγότερο κακό. Αλλά να ψηφίζει κάποιος ΣΥΡΙΖΑ, για να κυβερνήσει και να απομυθοποιηθεί, δηλ. να καταλάβει ο κόσμος ότι δε σκοπεύει να έρθει σε σύγκρουση με τους κατοχικούς και να καταγγείλει τα μνημόνια τους, αυτό είναι πέραν πάσης λογικής! Γιατί αμέσως μετά οι κατοχικοί θα μας παρουσιάσουν τον επόμενο προς απομυθοποίηση! Και η δουλειά θα γίνεται ...

Ας υποθέσουμε ...

...ότι πέρσι τέτοιο καιρό οι Βορίδης (κουμπάρος του Λεπέν), Άδωνις και Πλεύρης, ως πατριώτες που δηλώνουν, καταψήφισαν το πρώτο μνημόνιο, αποχωρούσαν από το ΛΑΟΣ και προσχωρούσαν στην αντιμνημονιακή (τότε) Ν.Δ. του Α. Σαμαρά. Έχει κανείς αμφιβολία ότι για μήνες τα πρωτοσέλιδα των ΝΕΩΝ και του ΕΘΝΟΥΣ, καθώς και οι ελεεινοί του ΜΕΓΚΑ θα είχαν ... ξεσκίσει το Σαμαρά, επειδή πήρε τους ... ακροδεξιούς, τους φασίστες, τους ναζί, τους δολοφόνους;

Τώρα, που ο Σαμαράς έκανε κωλοτούμπα και στηρίζει την κατοχή, το γεγονός αναφέρεται ως απλή είδηση, χωρίς σχόλια, μάλλον ενισχυτικά προς το Σαμαρά, του οποίου το κάλεσμα ... βρήκε ανταπόκριση! Και εξακολουθούν να τοποθετούν τον Καμμένο δεξιότερα του Σαμαρά!

Η ΑΓΩΝΙΑ ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Οι συνέπειες του εκλογικού αποτελέσματος

Το νέο καθεστώς της εξάρτησης, που οικοδομήθηκε με την ένταξη στην ΕΟΚ και, στη συνέχεια, στην Ε.Ε. και στο ευρώ, έχει υποστεί σοβαρό πλήγμα. Η συντριβή στις εκλογές της 6^{ης} Μαΐου των πολιτικών δυνάμεων του μνημονίου, που στηρίζουν τη νέα κατοχή των Ράιχενμπαχ-Φούχτελ, σε συνδυασμό με την αποκάλυψη του ρόλου των καθεστωτικών ΜΜΕ, που διακινούν διαρκώς το φόβο και τις απειλές ξένων και εγχώριων αρπακτικών, απελευθερώνει σταδιακά τον ελληνικό λαό από μύθους και στερεότυπα δεκαετιών. Αυτό συμβαίνει, επειδή πλέον έχει σπάσει ο μόνος συνεκτικός κρίκος που συνέδεε τα κυβερνητικά κόμματα με τους εκάστοτε ψηφοφόρους τους, δηλ. η νομή και η λεηλασία της εξουσίας με την εκτεταμένη διαφθορά. Το εκλογικό αποτέλεσμα σηματοδοτεί την οριστική διάλυση του παλαιού δικομματικού πολιτικού συστήματος, που κατ' αρχήν είναι θετική για τον ελληνικό λαό.

Οι αμερικανικές επιδιώξεις

Οι ΗΠΑ, όπως και άλλες χώρες (Κίνα, Ινδία, πετρελαιοπαραγωγές χώρες, κ.λπ.), αντιδρούν στη γερμανική λιτότητα, επειδή προκαλεί ύφεση στην παγκόσμια οικονομία, που πλήττει τα συμφέροντά τους. Δε θέλουν η Ελλάδα να αποχωρήσει από την Ε.Ε. και δεν έχουν αντίρρηση να παραμείνει σ' ένα υποβαθμισμένο ευρώ. Θέλουν όμως τον έλεγχο των γεωστρατηγικών ενεργειακών μας πηγών (φυσικό αέριο, πετρέλαιο), υποχωρήσεις στο Αιγαίο, στη Θράκη, στην Κύπρο και, για το σκοπό αυτό, θα τους βόλευε μια γονατισμένη Ελλάδα. Γι' αυτό οι εκφραστές των αμερικανικών συμφερόντων μέσα στα αντιμνημονιακά κόμματα, εάν θα σχημάτιζαν κυβέρνηση, δε θα ανέτρεπαν άρδην τα μνημόνια, παρά τις προσδοκίες του ελληνικού για ένα καλύτερο μέλλον. Κατά κανόνα οι αντιθέσεις των ξένων οδηγούνται σε συμβιβασμούς, που τελικά τους πληρώνει η χώρα και ο ελληνικός λαός, όπως δυστυχώς διδάσκει η πρόσφατη ιστορία μας.

Ποιοι ήθελαν οπωσδήποτε

μνημονιακή κυβέρνηση:

Α) Οι ξένοι: Ασφαλώς τα ξένα αρπακτικά, δηλ. οι Γερμανοί με τους βόρειους συμμάχους τους, είναι οι εμπνευστές της άγριας, μέχρις απανθρωπιάς, λιτότητας. Με τα χρήματα που αφαιρούν από τους λαούς στηρίζουν τις χρεοκοπημένες ευρωπαϊκές τράπεζες, που επιβιώνουν με τα δανεικά της ΕΚΤ του Ντράγκι. Οι τραπεζίτες, παρότι κερδοσκοπούν ασύστολα, χρηματοδοτούνται επιπλέον από το αίμα των πιο αδύνατων στρωμάτων των χωρών της Ε.Ε., γιατί μεταφέρουν τις ζημιές τους στους κρατικούς

προϋπολογισμούς, οι οποίοι αυξάνουν τα ελλείμματά τους.

Όλοι αυτοί θέλουν να παραμείνει η χώρα μας πειραματόζωο, ώστε να διευκολύνονται οι ξένες κυβερνήσεις να παίρνουν μέτρα λιτότητας, επικαλούμενες απαξιώτικα ως παράδειγμα προς αποφυγήν τα πάθη της Ελλάδας. Θέλουν ουσιαστικά οι ίδιοι να κυβερνούν τη χώρα μας μ' έναν εξαθλιωμένο λαό, για να λεηλατήσουν τον πλούτο της.

Β) Οι ντόπιοι: Αυτοί που προσπαθούν να συνεχιστεί με σκληρότητα το μνημόνιο είναι: 1) Οι παρατρεχάμενοι της τρόικας, όπως π.χ. ο (χωρίς βιομηχανία) εστέτ πρόεδρος του ΣΕΒ, ο παρακαθήμενος του Τόμσεν, οι μεγαλοεπιχειρηματίες- «νταβατζήδες», που εποφθαλμιούν τα «φιλέτα» των δημοσίων επιχειρήσεων και της δημόσιας περιουσίας, με εργαζόμενους αμειβόμενους με μισθούς πείνας. 2) Οι ντόπιοι τραπεζίτες, που περιμένουν τις επιπλέον κρατικές εγγυήσεις των 60 δισ., πέραν των 155 δισ. που έχουν ήδη τσεπώσει, χωρίς να βάζουν ούτε ευρώ από τις παχυλές περιουσίες τους. Έτσι θέλουν να διατηρήσουν τις χρεοκοπημένες τράπεζές τους στην ιδιοκτησία τους. Αν οι τραπεζίτες δεν αποπληρώσουν τα χρέη τους, που είναι βέβαιο, τότε θα τα φορτωθεί ο ελληνικός λαός. Η σημερινή χρηματιστηριακή αξία όλων των τραπεζών στη χώρα μας δεν υπερβαίνει τα 7,5 δισ. 3) Τα καθεστωτικά ΜΜΕ, που όλα είναι χρεοκοπημένα και περιμένουν εναγωνίως να αποκτήσουν οι τράπεζες ρευστότητα, για να εξακολουθούν να παίρνουν δάνεια. Γι' αυτό έχουν επιδοθεί στην απροκάλυπτη προπαγάνδα υπέρ του μνημονίου. 4) Όσοι, λόγω ευρώ, διακινούν ανεξέλεγκτοι χρήμα στο εξωτερικό και φοροδιαφεύγουν μόνιμα και προκλητικά, με την ανοχή των στηριγμάτων του καθεστώτος.

Συνέχεια «δίλημάτων»

Αυτή η προεκλογική περίοδος θα είναι πολωτική, με δίληματα, που κρύβουν πίσω τους την αμερικανογερμανική διαμάχη περί το ευρώ. Το δίλημα «ευρώ ή δραχμή» έχει ήδη φθαρεί. Το επιχείρημά τους ότι με την επάνοδο της δραχμής (φυσικά, χωρίς αποχώρηση από την Ε.Ε.) κάποιοι θα φέρουν πίσω τα ευρώ που έβγαλαν έξω και θ' αγοράσουν κοψοχρολιά την Ελλάδα είναι ανέκδοτο, αφού με τα μνημόνια και τις δανειακές συμβάσεις έχουν απαξιώσει και υποθηκεύσει κάθε δημόσια και ιδιωτική ιδιοκτησία και ήδη βγάζουν στο σφυρί τα κερδοφόρα δημόσια περιουσιακά στοιχεία. Άλλωστε με τη δραχμή, έστω με τη δική τους νεοφιλελεύθερη λογική, θα γίνουν επενδύσεις και θα εισρεύσει συνάλλαγμα. Το μόνο βέβαιο είναι ότι τα μνημόνια οδηγούν ολοταχώς προς τη δραχμή.